

mása nem volt minden őszinteség nélküli — az kétségtelen, de ez az őszinteség úgy látszik nem nagyon hatotta meg Wimmer Fülöpöt, aki azonnal megérezte a benne rejlő srófós taktikát. Meg is mondotta róla tüstént a véleményét. Ez a taktika ismét a szervezkedés rovására megy, mert az igazgató úgy gondolkozik, hogy inkább ráfizet a szezon végére, csak hogy a színészegyesület határozata értelmében ne kelljen a jövő szezonban nagyobb fizetést adni színészeinek. A momentán tetszetősebb fizetések ugyanis föltétlenül csalódást okoznak jövőre, amikor a fölemelt helyarákat följebb nem igen emelheti majd az igazgató és így a színészek elesnek a jogos fizetésemelkedés lehetőségétől.

Palágyi Lajos továbbra is őszinte maradt. Nem tiltakozott a beállítás ellen, sőt arra kérte a bizottságot, hogy ne sűrgesse a szervezkedést. Szent meggyőződése, hogy a jelenlegi társulat egyetlen tagja sem távozik el Szegedről, mert kizártnak tartja, hogy máshonnan kedvezőbb ajánlatot kapjanak. Kijelentette, hogy ha más direktortól mégis kedvezőbb ajánlatot kapna bármelyik színész, annak azt a gázsit ő is megadja. A megnyugtató kijelentés tudomásul szolgált.

Ezután az operaelőadásokról került szó. Az idén a direktió jelentése szerint a szerződésben

kikötött harminc operaelőadás helyett csak huszonnyolc volt. Palágyi ismét őszinte volt. Bevallotta, hogy jövőre csak neves fővárosi operaénekesek fognak énekelni. A bizottság azonban Wimmer Fülöp javaslatára nem vette tudomásul ezt a bejelentést, hanem figyelmeztette az igazgatót, hogy szigorúan ragaszkodik a szerződéshez, amely előírja, hogy köteles az igazgató állandó opera társulatot is tartani. Az állandó fővárosi vendégszereplés ugyanis azt jelentené, hogy Szegeden vagy nem lenne egyáltalában operaelőadás, vagy ha lenne, csak vendéggel lenne, ami bizony ritka alkalmat adna operák hallgatására.

Ezután a jövő két heti műsor bemutatása következett. A két hét műsorát vendégszereplések tarkítják. Adler Adelina két estén is énekel a Hoffmann mesében és a Bajazzók-ban, Odry Árpád szintén játszik Hamletben és Az Ember tragédiájában. A szezon június negyedikén, a Bajadérral zárul.

Palágyi végül arra kérte a bizottságot, hogy Mihalovics Dezso fellebbezését véleményezze, mielőtt a belügyminiszterhez felterjesztené a polgármester. Indítványát elfogadta a bizottság. Palágyi ezután közölte még, hogy a színházi bizottságnak még is csak ad egy dílándó páholyt.

Huszonöt esztendő Szeged sportéletéből.

(A Szeged tudósítójától.) A Szegedi Atlétikai Klub vasárnap ünnepli meg méltó keretek között alapításának negyedszázados jubileumát. A jubiláris ünnepek jelentősége az utóbbi időben — talán a gyakoriságuk miatt — kissé megszűnik, de a SzAK jubileuma nagyobb jelentőségű a sablónos jubileumoknál. A SzAK-kal együtt jubilál, együtt ünnepel Szeged város egész sport-társadalma, amely csecsemőkorát éte akkor, amikor néhány lelkes sportbarát huszonöt évvel ezelőt a régi Hétfalvasztó füstös szobájában egyesületté alakult. A fejlődő egyesülettel együtt nőtt, terebélyesedett a város sportja is, amely ma már jelentékeny helyet foglal el az ország sportéletében. Huszonöt küzdelmes, dicőséges esztendő tarka történetét jól esik felidézni most, az évfordulón, mert a muli mindig záloga a jövőnek.

1898-ban igen kevés ember élt Szegeden, aki tudta, hogy mi a sport. A Tiszában akkor is fürdöttek az emberek, Felsőváros pucér gyerekei versenyeztek is a vízben, de nem volt semmi, ami irányt szabjon, ami egy cél felé terelje a törekvéseket. A sport fogalma teljesen azonos volt az iskolai torna fogalmával, az iskolai torna pedig csak addig tartott, ameddig az iskola: örült mindenki, aki megszárdult tőle. Abban az időben divat volt a kerékpár és éppen a divat kölcsönöztet neki valami halvány sportszerűséget. Nagyon sokan kedvelték ezt a sportot. Ekkor történt, hogy Szappanos Péter, az áltami gimnázium megboldogult tornatanára, fogadásból, virtuóbil ellátogatott kerékpáron Szegedről Párisba és vissza. Hatalmas tura volt, de Szappanos bácsi beirta vele nevét örök időkre a szegedi sport történelmébe. Azok között, akik kedvelték és kultiválták a kerékpározás sportját, már kezdettől fogva kialakult valami laza kapcsolat. Állandó asztaluk volt a Hétfalvasztóban. Ide jöttek össze esténként és itt beszéltek meg kirándulásaikat, terveiket. Az év őszének valamelyik estéjén, amikor az asztal körül nagyon sok biciklista gyűlt össze, Szeghelethy János tanár megpendítette a komoly, alapszabályos egyesülés tervét. A gondolat tetszett mindenkinek. A magyar ember természete különben is könnyen hajlik az egyesülés felé. A jelen voltak egyhangú lelkesedéssel kimondták a Szegedi Kerékpárosok Testgyakorló Köré-nek megalkulását. A tisztkart is megválasztották, az elnöki tisztet Szeghelethy János nyerte el. Bizottságot küldtek ki az alapszabályok kidolgozására és mire a belügyminiszter 1899-ben jóváhagyta az alapszabályokat — az első szegedi komoly sportegyesületnek már hatvan-hetven tagja volt.

Ugyanebben az évben megrendezte az egyesület első kerékpárversenyét Ujszegeden, a szőregi országúton — nagy, országos sikerrel. A vezetőség azonban valami nézeteltérés miatt lemondott. Új elnököt választottak Csernovits Agenor főmérnök személyében, Hevessy Kálmán, akkor még törvényszéki bíró, alelnök

lett, tisztségét azonban a következő évben, 1900-ban, átadta bátyjai Holtzer Tivadarnak. Ez a tisztikar majdnem változatlanul megmaradt 1910-ig.

A megalkulás harmadik esztendejében érezték már az egyesület tagjai, hogy a program bővítésre szorul. 1902-ben meg is alakították az egyesület atlétikai, torna, vívó és futball szakosztályait. A következő évben megszerezte az egyesület az ujszegedi sporttelep helyét és Csernovits Agenor tervei alapján felépült az első ujszegedi sporttelep. Azok, akik visszaemlékeznek erre az első kísérletre és összehasonlítják a mai SzAK pályával, önkéntelenül megmosolyogják az első sporttelep kezdetlegességét. A pályát drótkötés vette körül, egyetlen fabódé volt rajta, amely pénztár is volt, öltöző is, meg szerlár is. A közönség, a kevés érdeklődött a „fiatok bolond ugránczolásai” iránt, földbevert, gyaluftan, primitív padokról nézhette végig a versenyeket. A sporttelepet egyébként kerékpár, atlétikai és futballversenyek tartására rendezték be. Az új pályát 1904 augusztus 14-én nyitotta meg az egyesület ünnepélyes keretek között nemzetközi motor- és kerékpárversenyt, három-négyezer főnyi közönség jelenlétében. Három-négyezer ember nagy szó volt abban az időben, mert a sport iránti érdeklődés akkor még alig ébredett ebben a kényelemszelet, álmos városban.

A következő évben nevet cserélt az egyesület. A „Szegedi Kerékpárosok Testgyakorló Egyesülete” helyett a „Szegedi Atlétikai Klub” büszke címet írta piros-fekete zászlajára. És most, mint egy varázsszóra nekilendült a fejlődés. A sportbarátok száma rohamosan gyarapodott, az érdeklődés egyre növekedett és a város konzervatív hajlandóságú társadalmában már, mint komoly tényezővel, számoltak a sporttal. A SzAK sikerein felbuzdúva gombamódrá alakultak a különböző című és rangú sportegyesületek, a vasárnapok egyhangúságát boszorkányos gyorsasággal törték meg a különböző versenyek, meccsek, a diáksereg, a fiatalság lelkesedése egyre nőtt és mindjobban átragadt az eddig idegenkedve tartózkodó elemekre is.

A SzAK negyedszázados történetében a legszébb esemény 1912-ben következett be, amikor az egyesület bőkezű elnöke, bátyjai Holtzer Tivadar saját költségén felépíttette a mai sporttelepet, a modern sport igényeit teljesen kielégítő felszereléssel ellátta és az egészet az egyesületnek ajándékozta. A város hatósága szerényen bár, de azért jó szívvvel támogatta erkölcsileg is, anyagilag is az egyesület törekvéseit, ami föltétlenül elősegítette a mai intenzív sportélet kifejlődését.

A SzAK éltető eleme kétségtelenül a futball. A sportnak ezt az ágát kultiválta leginkább és nagy érdeme van abban, hogy Szegeden ez az angol lapdajáték olyan népszerűvé vált. Az egyesület futball-csapata 1902 augusztus 21-én tar-

totta első rendes mérkőzését a Szabadkai Sport Egylet csapatával. Ez volt az első komoly futball-meccs Szegeden. A pálmát a szegediek nyerték el 2:0 arányban. A győzelmes csapat összeállítását a következők voltak: Pongrácz, Horváth II., Bobcsék II., Sándor, Naschitz, Bobcsék I., Tóth, Böze, Horváth I., Toricelli, Weil. A legközelebbi nagyarányú mérkőzés 1904-ben volt, amikor a Temesvári Futball Klub-ot győzte le 6:2 arányban. Ezen a mérkőzésen már jelentékeny fejlődésről tett tanubizonyosságot a szegedi csapat. Nagy győzelmek következtek ezután. A vidék összes csapataival megmérkőzött és mindig győzelmesen került ki a küzdelemből. 1904 júliusában mérkőzött először vidéken, Temesváron, revancsot adva az ottani Futball Klubnak. A verseny eldöntetlen (3:3) maradt. A következő évben látogatott először föl a fővárosba, a Budapesti Atlétika Clubbal mérkőzött, de kikapott 9:0 arányban. 1906 májusában az akkori bajnoksáppal, a Budapesti Torna Clubbal mérte össze erejét. Kikapott ugyan (6:2), de a csapat játékán már örvendetes fejlődés jelei mutatkoztak. Ezután sűrűn mérkőzött fővárosi csapatokkal az ujszegedi pályán is. 1912-ben elnyerte a délvidéki bajnokság második helyét. A háboru kitöréséig a következőkből állott a csapat: Grifaton, Gömöri, Szűcs, Szvoboda, Maláth, Majkó, Hapa, Fürst, Blum, Csizik és Lantos. A háboru kitörése után a csapat minden tagja bevonult katonának. Egymásután jöttek a szomorú hírek a hadbaszállt fiukról. Először Blum esett el, majd Szűcs, Gömöri, Grifaton és Majkó...

Azután a háborúnak is vége lett. A megrikított csapat újjászervezése nem volt könnyű feladat, hiszen a világégés a legjobb erőket döntötte ki a sorból. Végre 1919-ben az újjászervezett csapat bemutatkozhatott a fővárosban, ahol a Terézvárosi Torna Clubbal mérkőzött eldöntetlen (2:2) eredménnyel. A fővárosi lapok osztatlan elismeréssel honorálták a szegediek tökéletesen szép játékát. A déli terület bajnokságát 1920-ban nyerte el a SzAK, 1921-ben és 1922-ben a legjobb vidéki csapat címét, illetve a vidék bajnokságát.

A SzAK atlétikai szakosztálya 1906-ban rendezte első országos versenyét, amikor az ország legjobb atlétái állottak starthoz. A SzAK színeiben Deutsch Frigyes a négyszázméteres síkfutásban első, a nyolcszáz méteresben a második helyet érte el; Fáy István 11:30 méteres sulydobásával, Várad Imre 100 yardon 11:6 másodperces futásával szép helyezést biztosított az egyesület számára. Ekkor tűnt fel Rátz László, a későbbi országos hírd atléta, aki egy aradi versenyen a sulyversenyt nyerte meg. Az atlétikai szakosztály fejlődése 1907-ben volt a legerőteljesebb. A szakosztály elnökségét ekkor vállalta el dr. Somogyi Szilveszter polgármester. Ebben az évben minden klubközi versenyen győzött a SzAK. 1910-, 1911-, 1912-ben Kéri, Devich, Rex és Szűcs viselik a SzAK színeit, Zsiday, Frankel, Hapa és Müller pedig sorra verik a vidék összes stafétáit. A háboru itt megakasztotta a fejlődést.

A háboru után az atlétika irányítását dr. Varsa József vette át és azóta a szakosztály kezében tartja az egész délvidék hegemoniáját, legutóbb is kilenc bajnokságot szerzett. A bajnokok közül ifj. Ottovay, Schreiber, Witz, Zsombor és Beck az egész kerületben verhetetlenek.

A SzAK többi szakosztálya, különösen a birkózó, az uszó, a torna és a vívó szakosztály szintén szép sikereket ért el és minden remény megvan arra, hogy valamennyi tovább halad a fejlődés útján.

Ezzel vázlatosan be is fejeztük az elmúlt huszonöt esztendő történetét, amely változatos volt, szép volt, küzdelmes volt, régi várfalakat kellett lerombolnia a lelkes sportegyesületnek, hogy megteremtse, felvirágoztassa Szeged város sportéletét. Becsülettel megtette. Ilyen huszonöt év után a következő évek elé csak szép reményekkel tekinthetünk.

— Pályadíjnyertes szegedi író. A temesvári Arany János-Társaság novellára 5000 lejes pályadíját, mint az ottani lapok jelentik, Kristóf István nyerte meg, aki két évvel ezelőtt a Dugonics-Társaság novella-pályázatán is kitűnt. Kristóf István tudvalevőleg dr. Müller Vilmosnak, a szegedi származású kiváló orvosnak az írói álneve, aki most Kassán él s mint színműíró külföldön is nagy sikereket arat darabjaival.